

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2017-820

20.12.2017

Gjensidige Forsikring ASA

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Gjenopptak – standardforskriften § 5-1 – avtaleloven § 36 – vesentlig forverring?

Forsikrede var utsatt for en yrkesskade og inngikk i 2013 avtale om erstatningsoppgjør, inkludert tap i fremtidig erverv tilsvarende 15 %. Etter at han i 2016 var blitt innvilget uførepensjon med 30 %, fremmet han krav om gjenopptak. Tvist om vilkårene for gjenopptak var til stede. Nemnda konkluderte med at vesentlighetskravet ikke var oppfylt etter standardforskriften og heller ikke etter avtalelovens § 36. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1987) var utsatt for en yrkesskade 29.3.11. I e-post 29.9.13 fra hans advokat til selskapet heter det:

...

Vedlegger rapport fra V. manuell terapi. Av denne fremkommer det at man forventer at.. må ha en opptrapping av stillingsprosenten når han skal tilbake til arbeidslivet. Det forventes ikke at han vil klare å begynne i 100 % stilling umiddelbart. Likeledes ligger en usikkerhet i at man ikke vet om ... vil få tilbud om jobb umiddelbart etter utdannelsen.

...

G gir for lite på posten grunnerstatning da dere ikke hensyn tar at ... må forvente en gradvis opptrapping før han er helt tilbake til arbeidslivet. Likeledes vil han som følge av yrkesskaden ikke kunne gjøre den egeninnsatsen på boligen

Ber om at dere ser på saken igjen, ...

Selskapet svarte 17.10.13:

...

Premissene for vårt erstatningstilbud på til sammen kr 935.503,- ble nøye gjennomgått på ovennevnte møtet. Vi kommer derfor ikke nærmere inn på det i denne mailen.

Vi kan ikke se at de nye opplysningene i saken skulle tilsi en annen løsning enn det som allerede er tilbudt, men i håp om å finne en løsning av saken, kan vi være villig til å øke grunnerstatningen fra 10-15% slik du vel også var inne på da grunnerstatningen ble diskutert på møtet.

Legger vi til grunn 15 % grunnerstatning, blir vårt erstatningstilbud kr 1.083.189,-. Dette kommer i tillegg til det som allerede er utbetalt a konto i saken.

Vi gjør oppmerksom på at tilbudet fremsettes i minnelighet og kan ikke påberopes ved en eventuell tvist.

Vi imøteser din tilbakemelding i saken.

Forsikrede v/advokat aksepterte tilbudet 25.10.13, og erstatningen ble utbetalt.

Forsikrede arbeider nå 70 %, og er innvilget 30 % uførepensjon av Nav, etter særreglene for yrkesskade. Han krevde saken gjenopptatt 22.11.16. Kravet ble avslått fordi det ikke foreligger noen vesentlig forverring.

Forsikrede har i det vesentlige anført at grunnerstatningen på 15 % skulle kompensere for at han ikke ville klare å begynne direkte i 100 % stilling etter endt utdanning. Denne forutsetningen for oppgjøret, har ikke inntruffet. Ettersom hans ervervsevne er vesentlig redusert i forhold til det som ble lagt til grunn for erstatningsoppgjøret, er vilkårene for gjenopptagelse til stede jf. standardforskriften § 5-1.

En må se på avtalen i sin helhet, og ikke bare trekke ut et element som anført av selskapet. Saken skiller seg fra uttalelse 2016-555.

Avtaleloven § 36 kan også føre til tilsidesettelse av avtalen. Skaden har forverret seg etter avtaleinngåelsen. Det er årsakssammenheng mellom yrkesskaden og forverrelsen.

Resultatet er blitt det motsatte av det som er lagt til grunn i erstatningsoppgjøret. Det har skjedd en gradvis forverring. En forverring som lå utenfor det partene kunne forutse ved avtaleinngåelsen. Avtalen er således urimelig og et ubalansert resultat når man vet hvilke konsekvenser skaden har fått.

Selskapet har i det vesentlige anført at det ikke foreligger noen vesentlig forverring, ettersom endringen i uføregrad bare er 15 %.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder krav om gjenopptak av erstatningsoppgjør under yrkesskadeforsikringsloven. Prinsipalt er det krevd etteroppgjør etter de særlige reglene i forskrift 21.12.90 nr. 1027 om standardisert erstatning ved yrkesskadeforsikring (standardforskriften) § 5-1 første ledd første punktum som lyder:

Er erstatning fastsatt etter § 2-2, kap. 3 eller kap. 4 og skadelidtes ervervsmessige uføregrad eller medisinske invaliditet som følge av ulykken endrer seg vesentlig, kan skadelidte kreve etteroppgjør.

Retten til etteroppgjør etter bestemmelsen er en legalrettighet med hjemmel i yrkesskadeforsikringsloven. Ordlyden i bestemmelsen gir rett til etteroppgjør dersom "skadelidtes ervervsmessig uføregrad eller medisinske invaliditet som følge av ulykken endrer seg vesentlig". Nemnda har i tidligere saker lagt til grunn at en endring på minst 20 % i den ervervsmessige uføregraden vil være tilstrekkelig for å anse vesentlighetskravet oppfylt, se uttalelse 2013-178.

I dette tilfellet ble det avtalt en erstatning for tap i fremtidig inntekt basert på 15 % ervervsuførhet. Nemnda kan da ikke se at vesentlighetskravet er oppfylt.

Nemnda kan heller ikke se at det er grunnlag for å endre avtalen med hjemmel i avtaleloven § 36. Nemnda viser her til Rt. 2013 s. 769 avsnitt 47, hvor det er angitt hvilke vilkår som må være oppfylt, for at en avtale om oppgjør i en personskadesak, kan settes til side etter avtaleloven § 36. Også her gjelder krav om at skaden må ha forandret seg vesentlig til ugunst for skadelidte siden avtalen ble inngått mht. medisinsk eller ervervsmessig invaliditet. Dette vesentlighetskravet er ikke oppfylt i dette tilfellet.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant).